

[Gertie Wandel.]

Forening er kommet med, og hvorefter en yngre invalidepensionist, der efter at have fået pensionen er blevet revalideret og bragt tilbage til det arbejdende samfund, betyder en besparelse på flere hundrede tusind kroner, ja, så er det en lov, der virkelig kan medføre besparelser.

Bortset fra pengene er det også store menneskelige værdier, man redder, selv om folk ikke bliver fuldt revalideret, ved at disse mennesker kommer tilbage til samfundet, og vi kan på alle punkter være glade for denne lovgivning.

Den decentralisering af invalideforsikringsrettens virksomhed, som var blevet nødvendig efter den meget store arbejdsbyrde, som retten havde, er ved ændringsforslagene blevet gennemført uden tab af den meget vigtige forbindelse med invalideforsikringsretten og uden tab af de mange traditioner, som netop denne ret har i behandlingen af vanskelige sager og i sin kontrol med statens midler. Vi må ikke glemme, at der ved decentraliseringen skabes store udgiftsmuligheder for centrene, og det er netop vigtigt, at man bevarer traditionen i kontrollen med disse meget store midler.

Selv om vi alle var klar over, at denne lovgivning var tiltrængt, blev vi forbavset, da vi kom ud og så, hvor meget godt arbejde der bliver gjort. Det har udvalget været meget taknemlig over. Vi har haft mange gode besøg, vi har set fabrikker, som havde balance i regnskabet, og vi har set mange virksomheder, der har haft forsøg i gang. Jeg vil nævne en ting, og det er, at der er vist ikke mange, der tænker over, hvor mange ændringer der allerede er sket i det gamle begreb om invaliditet. I Samfundet og Hjemmet for Vanføre kan man blive svend i 24 forskellige fag. Man må sige, at vi virkelig allerede er langt fra de gamle begreber, hvor der kun var ganske få fag som skomageri og børstenbinderi for invaliderne. Der er sket meget godt, og der er god plads for optimisme, når nu denne lov bliver gennemført. Vi vil se, at der kan komme til at lyde helt andre toner for invaliderne.

Det ærede medlem fru Edel Saunte berørte arbejdsklinikkerne, som vi er glade for har fået deres vilkår omhyggeligt udfor-

met i betænkningen. Nu kan revalideringen allerede begynde på hospitalet, hvor patienten er, inden ivalidementaliteten træder ind.

Jeg vil gerne takke den højtærede socialminister for det notat, som er optrykt i aktstykkerne. Det er en opsummering af alle de emner, vi har diskuteret, og alle de spørgsmål, der har været stillet under udvalgsbehandlingen, og det følger også virkningen af lovændringerne op på en meget overskuelig måde. Det er meget klart. Jeg skal på mit partis vegne anbefale dette lovforslag, som invaliderne i så mange år har set frem til.

Else Zeuthen: Fra det radikale venstre kan vi anbefale at stemme for de stillede ændringsforslag, som, således som det allerede er fremgået af, hvad de andre ærede ordførere har sagt, er resultatet af et intensivt arbejde i udvalget, mange besøg på institutioner og mange samråd med den højtærede socialminister. Jeg skal her kun omtale enkelte af ændringsforslagene og fremdrage enkelte punkter.

Hvad angår ændringsforslaget om at oprette revalideringscentre fremfor amtsrevalideringskontorer, har vi kunnet tilslutte os det, fordi administrationen alligevel kun kan opbygges i takt med antallet af det sagkyndige personale, der er til rådighed. Ved de talrige besøg, vi har aflagt på institutionerne, har man netop kunnet indse, hvor nødvendigt det er, at personalet er tilstrækkeligt øvet og trænet på grund af de komplicerede problemer, man står over for her.

Jeg skal endvidere udtale min tilfredshed med ændringsforslag nr. 17, der bl. a. sikrer, at invalideforsikringsrettens sagkundskab kommer revalideringsinstitutionerne til gode, og at arbejdsanvisningens erfaringer ligeledes kommer til at spille en afgørende rolle. Begge faktorer er lige nødvendige for at opnå et godt resultat af revalideringen.

Jeg er glad for den udtalelse i betænkningen, at bestemmelserne i lovforslagets § 10 om særlige arbejdspladser for invaliderede må forstås sådan, at bestemmelsen finder anvendelse ikke alene på personer, der overhovedet ikke kan opnå beskæftigelse i det almindelige erhvervsliv, men også på dem, der har vanskeligt ved at bevare